

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa [...] "R. [...]"
Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.
przeciwko Agencji [...] w W. Oddział Terenowy w P.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 11 marca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 3 600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powód wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na potrzebę wykładni przepisów prawa budzących wątpliwości oraz istotne zagadnienie prawne – w obu przypadkach dotyczą one art.

4 ust. 1-15 i art. 5 ust. 1-3 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 233, poz. 1382). W ocenie skarżącego przepisy te są sprzeczne z Konstytucją i z niektórymi innymi przepisami w systemie prawa. Wskazane zagadnienie prawne nie budzi jednak wątpliwości, co wykazały już Sądy *meriti* w uzasadnieniu swoich rozstrzygnięć, szeroko je rozważając. W powołanych przepisach ustawodawca, dążąc do zwiększenia areału gruntów rolnych w dyspozycji indywidualnych rolników, dał „dużym” dzierżawcom alternatywę: albo zgodzą się na zmniejszenie areału dzierżawy o 30%, albo utracą prawo pierwszeństwa do nabycia własności dzierżawionych nieruchomości w trybie bezprzetargowym. Trafnie wskazały Sądy, że, po pierwsze, przepis ten jest jasny, po drugie, nie ujawniły się dotychczas rozbieżności w doktrynie czy judykaturze, po trzecie, nie ma wątpliwości co do jego zgodności z Konstytucją. Nie budzi wątpliwości, że każda zmiana prawa ingeruje w istniejące stosunki prawne – tak jak w tym przypadku w stosunek dzierżawy. Granicą ingerencji jest ochrona praw już słuszenie nabytych, jednak nie ekspektatyw takich praw. Konstytucja ogranicza prawo do wywłaszczenia, lecz nie do wprowadzania unormowań daleko mniej korzystnych, a tak ma to miejsce w tym przypadku. Choć ustawa w starym brzmieniu przewidywała dla dzierżawcy prawo pierwszeństwa nabycia dzierżawionych nieruchomości, to tak długo, jak z niego nie skorzystano w konkretnym przypadku, było ono przyszłym uprawnieniem wynikającym z przepisów prawa, a nie ze stosunku umownego dzierżawy. Stąd zmiana przepisów prawa może takie uprawnienie wyeliminować i to rzeczywiście narusza ekspektatywę dzierżawcy wynikającą z eliminacji potencjalnej możliwości skorzystania z tego prawa, lecz nie narusza już praw słuszenie przez niego nabytych.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

[1.0]